

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
Î N C H E I E R E N R. 7
Ședința Camerei de Consiliu din 12 septembrie 2013
Președinte Biciușcă Ovidiu
Grefier Hanuseac Vasilica Daniela

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava, reprezentat prin procuror TOMA IONEL

Pe rol, soluționarea propunerii luării măsurii arestării preventive formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava față de inculpații R. P. - fiul lui L. și A., născut la data de 16.06.1975 în mun. S., cu același domiciliu str. G. U., nr., Bl., Scara, etaj, apartament jud. S, studii superioare, avocat, căsătorit, doi copii minori, stagiul militar satisfăcut, CNP, fără antecedente penale și G. D. - fiul lui H. și N., născut la data de .decembrie . în com. A., jud. S., cu același domiciliu sat A., com. A. , jud. S., nr., căsătorit, un copil minor, CNP, fără antecedente penale.

La apelul nominal se prezintă inculpatul R. P., în stare de reținere,, asistat de avocat ales Andronic Elena, și inculpatul G. D., în stare de reținere, asistat din oficiu de avocat Mărginean Florin..

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Instanța aduce la cunoștința inculpaților propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava având ca obiect măsura arestării preventive, învinuirea ce li se aduce, după care face aplicarea disp. art. 70 alin.2 Cod procedură penală, în sensul că le face cunoscut faptul că au dreptul la un apărător, precum și dreptul de a fi ascultați sau de a nu face nicio declarație.

Instanța, conform 150 Cod procedură penală, procedează la ascultarea inculpaților, susținerile acestora fiind consemnate în procese-verbale atașate la dosar.

Atât apărătorii inculpaților, cât și procurorul, arată că nu mai au alte cereri de formulat.

Instanța acordă cuvântul cu privire la propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava, privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpații R. P. și G. D.

Procurorul solicită admiterea propunerii așa cum a fost formulată, în sensul de a se lua față de inculpați măsura arestării preventive pentru o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 13 septembrie 2013. În motivare, reprezentantul parchetului arată că inculpații au comis o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, există probe certe că lăsarea lor în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere calitatea acestora, iar mijloacele de probă se constituie în indicii rezonabile de vinovăție, fiind evident că avocatul R. P. s-a folosit de calitatea de avocat pentru a influența obținerea unei soluții favorabile pentru inculpatul G. D., beneficiarul cumpărării de influență, în alte condiții decât cele legal permise de lege.

Precizează reprezentantul procurorului că pericolul care planează asupra ordinii publice se evidențiază pe mai multe planuri, acestea întrepătrunzându-se unele cu altele. Astfel, un prim plan general, care derivă din gravitatea abstractă a comiterii unor fapte de corupție, gravitate recunoscută drept una ridicată în orice societate democratică în care domnia legii este de cea mai importanță în dezvoltarea sa sub toate aspectele. O asemenea societate nu poate funcționa normal fără ca persoanele care reprezintă o autoritate sau chiar o funcție publică să nu fie la adăpost de orice bănuială de influență, în alt mod decât cel reglementat legal sau administrativ. În considerarea acestui deziderat, primordial în asigurarea ordinii de drept, orice încercare de corupere a unui funcționar se impune a fi sancționată dur și imediat. Un al doilea plan privește condițiile concrete în care se presupune că au fost comise faptele, în sensul că inculpatul R. P. s-a folosit de calitatea sa de avocat pentru a lua legătura cu un magistrat și de a-l influența, altfel decât îi permite etica profesională, aducând un mare prejudiciu profesiei onorabile de avocat, calitate care presupune demnitate, integritate și un respect al legii, situat dincolo de cel pe care trebuie să-l aibă orice altă persoană care nu-și desfășoară activitatea în sistemul justiției în general. Deturnarea caracteristicilor și funcțiilor specifice profesiei de avocat către un scop infracțional, de corupție, pentru obținerea facilă de avantaje materiale, nu poate genera decât un profund sentiment colectiv de respingere.

Mai arată procurorul că, poate cel mai important dintre pericolele puse în evidență prin acuzarea adusă inculpaților este identificat în valorile sociale concrete ce se presupune că au fost lezate și care au determinat apartenența cumpărării de influență la grupul infracțiunilor în legătură cu serviciul. Prin fapta descrisă anterior inculpații au declanșat noi valențe dăunătoare încrederii în sistemul judiciar, pe care conștiința opiniei publice trebuie să îl perceapă independent și imparțial, dincolo de orice suspiciune de corupere. Magistratii, ca reprezentanți ai celei de-a treia puteri în stat, desfășoară o activitate esențială pentru bunul mers al societății, de aceea orice fel de amenințare adusă integrității lor profesionale constituie și o amenințare concretă adusă ordinii publice. În consecință, sintetizând cele expuse, interesul general reclamă privarea de libertate a inculpaților la acest moment, fără ca principii fundamentale ce guvernează procesul penal, cum ar fi prezumția de nevinovăție, să fie afectate.

Avocat ales Andronic Elena, pentru inculpatul R. P., depune la dosar copia certificatului de naștere al minorei R. T. și solicită respingerea propunerii de arestare preventivă, ca nefondată, apreciind că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru a se dispune o astfel de măsură. Conform dispozițiilor legale, măsura arestării preventive nu este obligatorie, fiind lăsată la latitudinea instanței, putându-se dispune în cauză măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea. Precizează că inculpatul nu recunoaște săvârșirea faptei, acesta având nevoie de timp pentru a-și pregăti apărarea, motiv pentru care solicită să fie lăsat în libertate. De asemenea, solicită instanței a avea în vedere și situația familială a inculpatului R. P., care are doi copii minori, soția sa lucrează la Botoșani și, în calitatea sa de avocat, are dosare în lucru, pe care trebuie să le transfere colegilor săi. Consideră că probele și indiciile temeinice nu pot duce la știrbirea calității de avocat a inculpatului, în lipsa unei condamnări definitive

Avocat oficiu Nedelcu Cristinel, pentru inculpatul G. D., pune concluzii de respingere a propunerii de arestare preventivă, arătând că nu există probe sau indicii temeinice că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea pusă în sarcina sa și, de asemenea, nu există probe că lăsarea sa în libertate ar constitui un pericol concret pentru ordinea publică. În subsidiar, solicită instanței a avea în vedere circumstanțele personale ale inculpatului, față de care se poate dispune măsura obligării de a nu părăsi localitatea. Precizează că inculpatul este nevinovat și trebuie să se bucure de prezumția de nevinovăție.

Inculpatul R. P., având ultimul cuvânt, arată că este de acord cu concluziile puse de apărătorul său și, în subsidiar, solicită a se dispune luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara sau localitatea, întrucât nu ar zădărnici în vreun fel cercetarea penală.

Inculpatul G. D., în ultimul cuvânt, arată că este nevinovat și are o situație familială grea.

Declarând închise dezbaterile,

După deliberare,

CURTEA,

Asupra propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava de luare a măsurii arestării preventive față de inculpații R. P. și G. D., constată următoarele:

Prin referatul nr. 68/P/2013 din 12.09.2013, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava a înaintat acestei instanțe propunerea de luare a măsurii arestării preventive pe o durată de 29 zile, față de inculpații R. P. și G. D.

S-a arătat în referatul cu propunerea de arestare preventivă că, prin ordonanțele nr. 68/P/2013 din data de 12 septembrie 2013 a D.N.A. Serviciul Teritorial Suceava s-a pus în mișcare acțiunea penală față de inculpații R. P. și G. D. pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 61 (1) din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare, sancționată cu pedeapsa închisorii de la 2 la 10 ani.

În fapt s-a reținut că inculpatul R. P., în calitate de avocat, la data de 12 august 2013, a promis oferirea de foloase materiale, constând în bani, procurorului B. Dr. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava pentru ca acesta să-și exercite influența asupra unui coleg procuror desemnat cu supravegherea cercetărilor penale în dosarul penal 4980/P/2012 aflat în lucru la Secția de Poliție Rurală nr. 8 Adâncata, jud. Suceava, în scopul obținerii unei soluții favorabile pentru clientul său, inculpatul G. D., cercetat penal în dosar.

Banii urmau a fi dați de inculpatul G. D. care cunoștea scopul și destinația acestora.

În realizarea scopului propus inculpatul R. P. la data de 10 septembrie 2013 a remis procurorului B. D. suma de 3.500 EURO bani primiți în cursul dimineții aceleiași zile de la inculpatul G. D.

La data de 12 septembrie 2013 inculpatul R. P. împreună cu inculpatul G. D. au oferit procurorului B. D. în biroul acestuia de la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava diferența de 1.500 euro.

De asemenea, inculpatul R. P. a fost reținut pe timp de 24 de ore de la data de 12 septembrie 2013, ora 13:50 până la data de 13 septembrie 2013, ora 09:17, inculpatul fiind ridicat de către organele de poliție și condus pentru cercetări de la ora 09:17 la data de 12 septembrie 2013. Inculpatul G. D. a fost reținut pe timp de 24 de ore de la data de 12 septembrie 2013, ora 14:00 până la data de 13 septembrie 2013, ora 09:17, inculpatul fiind ridicat de către organele de poliție și condus pentru cercetări de la ora 09:17 la data de 12 septembrie 2013.

În motivarea propunerii s-a arătat inculpații au comis o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, există probe certe că lăsarea lor în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere calitatea acestora, iar mijloacele de probă se constituie în indicii rezonabile de vinovăție, fiind evident că inculpatul R. P. s-a folosit de calitatea de avocat pentru a influența obținerea unei soluții favorabile pentru inculpatul G. D., beneficiarul cumpărării de influență, în alte condiții decât cele legal permise de lege.

Se mai arată în motivarea parchetului că pericolul care planează asupra ordinii publice se evidențiază pe mai multe planuri, acestea întrepătrunzându-se unele cu altele. Astfel, un

prim plan general, care derivă din gravitatea abstractă a comiterii unor fapte de corupție, gravitate recunoscută drept una ridicată în orice societate democratică în care domnia legii este de cea mai importantă în dezvoltarea sa sub toate aspectele. O asemenea societate nu poate funcționa normal fără ca persoanele care reprezintă o autoritate sau chiar o funcție publică să nu fie la adăpost de orice bănuială de influență, în alt mod decât cel reglementat legal sau administrativ. În considerarea acestui deziderat, primordial în asigurarea ordinii de drept, orice încercare de corupere a unui funcționar se impune a fi sancționată dur și imediat. Un al doilea plan privește condițiile concrete în care se presupune că au fost comise faptele, în sensul că inculpatul R. P. s-a folosit de calitatea sa de avocat pentru a lua legătura cu un magistrat și de a-l influența, altfel decât îi permite etica profesională, aducând un mare prejudiciu profesiei onorabile de avocat, calitate care presupune demnitate, integritate și un respect al legii, situat dincolo de cel pe care trebuie să-l aibă orice altă persoană care nu-și desfășoară activitatea în sistemul justiției în general. Deturnarea caracteristicilor și funcțiilor specifice profesiei de avocat către un scop infracțional, de corupție, pentru obținerea facilă de avantaje materiale, nu poate genera decât un profund sentiment colectiv de respingere.

Se mai arată în motivare că, poate cel mai important dintre pericolele puse în evidență prin acuzarea adusă inculpaților este identificat în valorile sociale concrete ce se presupune că au fost lezate și care au determinat apartenența cumpărării de influență la grupul infracțiunilor în legătură cu serviciul. Prin fapta descrisă anterior inculpații au declanșat noi valențe dăunătoare încrederii în sistemul judiciar, pe care conștiința opiniei publice trebuie să îl perceapă independent și imparțial, dincolo de orice suspiciune de corupere. Magistratii, ca reprezentanți ai celei de-a treia puteri în stat, desfășoară o activitate esențială pentru bunul mers al societății, de aceea orice fel de amenințare adusă integrității lor profesionale constituie și o amenințare concretă adusă ordinii publice. În consecință, sintetizând cele expuse, interesul general reclamă privarea de libertate a inculpaților la acest moment, fără ca principii fundamentale ce guvernează procesul penal, cum ar fi prezumția de nevinovăție, să fie afectate.

Verificând actele și lucrările dosarului de urmărire penală nr. 68/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava și analizând referatul privind arestarea preventivă a inculpaților R. P. și G. D., Curtea constată că propunerea este întemeiată.

Potrivit art.136 Cod procedură penală, pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal se poate lua față de inculpat una dintre măsurile preventive prev. în alineatul 1 lit. a-d al aceluiași articol.

Alineatul 8 al art. 136 Cod procedură penală prevede că la alegerea măsurii se ține seama de scopul acesteia, de gradul de pericol social al infracțiunii, de sănătatea, vârsta, antecedentele și alte situații privind persoana față de care se ia măsura.

Potrivit disp. art. 148 alin. 1 Cod procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prev. de art. 143 Cod procedură penală – *existența unor probe sau indicii temeinice, astfel cum sunt ele definite în art. 68¹ Cod procedură penală, că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală* – și numai dacă este dat vreunul din cazurile prev de art. 148 al. 1 lit. a - f Cod procedură penală, în speța de față fiind invocat cazul prevăzut la lit. f, respectiv „*inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de patru ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică*”.

Se pune problema dacă este posibil de reținut, în contextul faptic prezentat și prin prisma infracțiunilor pe care se prezumă că le-ar fi comis cel în cauză, **existența indicilor rezonabile**, pentru că, dacă nu este îndeplinită această condiție, este inutilă analiza pericolului concret pe care l-ar putea reprezenta inculpații pentru ordinea publică, odată aflați în libertate.

Este de subliniat faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Brogan și alții c. Regatului Unit – 1988, Kurt c. Turciei – 1998, Lukanov c. Bulgariei - 1997) temeiul arestării preventive constă în existența unor „date” care să obiectiveze „motivele” pentru care se bănuiește că persoana față de care s-a dispus arestarea preventivă a săvârșit o infracțiune, în acest sens organele judiciare având obligația să dețină și să învedereze „o explicație credibilă și întemeiată” pentru dispunerea măsurii. Aceste date trebuie să conducă la bănuiala sau presupunerea că inculpatul a săvârșit o infracțiune. Dacă organele judiciare ar deține probe certe de vinovăție, s-ar impune pronunțarea unei hotărâri de condamnare la pedeapsa cu închisoarea, iar nu la luarea unei măsuri privative de libertate cu caracter provizoriu.

Astfel, **indiciile referitoare la activitatea infracțională** rezultă din probele administrate în cauză, respectiv: denunțul din 13 august 2013 formulat de B. D., prin care a denunțat că în ziua de 12 august 2013 a fost contactat de către numitul R. P. – avocat, care, contra unor foloase materiale ce urmau a fi remise ulterior, i-a solicitat să intervină pentru a obține o soluție favorabilă pentru un client al său, cercetat în dosarul penal, aflat în lucru la procuror M. C., proces-verbal de sesizare din oficiu din data de 13 august 2013, declarațiile olografe date de B. D. din 13 august 2013, 19 august 2013, 20 august 2013, 09 septembrie 2013 și 11 septembrie 2013, ordonanță provizorie de interceptare și înregistrare din 13 august 2013, proces-verbal de constatare a momentului operativ din 10 septembrie 2013, respectiv cu momentul remiterii tranșei de 3.500 euro și planșa cu fotografii judiciare operative, proces-verbal de constatare a momentului operativ din 12 septembrie 2013, respectiv momentul remiterii diferenței de 1.500 euro, procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice din 10 septembrie 2013, 11 septembrie 2013, 12 septembrie 2013, xerocopie dosar nr. 4980/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, rezoluție începere urmărire penală din 12 septembrie 2013, procese-verbale de aducere la cunoștință a învinuirii și drepturi procedurale, procese-verbale de transcriere a interceptărilor și înregistrărilor audio-video și a convorbirilor telefonice din perioada 13 august 2013 – 12 septembrie 2013.

Din materialul probator administrat până în prezent în cauză, instanța apreciază că **există indicii temeinice**, în accepțiunea art. 143 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 68¹ Cod procedură penală, cu privire la săvârșirea de către inculpații R. P. și G. D. a presupusei infracțiuni pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva acestora.

În speță, instanța reține că sunt îndeplinite și condițiile cumulative prevăzute de art. 148 alin 1 lit. f Cod procedură penală, mai sus-menționate, deoarece există probe și indicii că inculpații au săvârșit fapta imputată, astfel cum a fost descrisă mai sus, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii 2 la 10 ani, precum și natura relațiilor sociale afectate, ce impun concluzia că lăsarea acestuia în libertate generează o stare de insecuritate socială, prezentând un pericol concret pentru ordinea publică.

În ceea ce privește noțiunea de pericol concret pentru ordinea publică, Curtea reține că nu a fost definită de legiuitor, însă o astfel de definiție s-a cristalizat în teoria juridică și într-o practică judiciară constantă. Există un astfel de pericol atunci când este posibil să se producă o încălcare a regulilor de conviețuire socială, vizând toate valorile ocrotite prin art. 1 Cod procedură penală, ca urmare a activității inculpatului posterioară săvârșirii infracțiunilor sau o reacție declanșată de fapta săvârșită de acesta. Starea de pericol pentru ordinea publică presupune o rezonanță a faptei penale, o afectare a echilibrului social firesc, o anumită stare de indignare, de dezaprobare publică, insecuritate socială. Pericolul concret pentru ordinea publică este evident mai mare în cazul în care asupra inculpaților planează acuzația comiterii unei fapte penale cu un grad de pericol social ridicat, astfel cum este cazul în speța de față.

Curtea apreciază că probele pe baza cărora s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inculpaților R. P. și G. D. pentru săvârșirea infracțiunii menționate releva pericolul concret pentru ordinea publică. Din interpretarea acestor probe s-a dedus reacția declanșată de

faptele care li se impută inculpaților: de indignare, de dezaprobare, de insecuritate publică. În situația în care astfel de persoane ar fi cercetate și judecate în stare de libertate, lipsa unei reacții ferme a autorităților judiciare poate fi o încurajare a altor persoane să comită fapte de același gen.

Conform art. 5 paragraf 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană arestată sau deținută are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat printr-o jurisprudență constantă (de exemplu, Contrada contra Italiei, Muller contra Franței) că persistența motivelor plauzibile de a bănui o persoană de a fi săvârșit o infracțiune este o condiție sine qua non a regularității deținerii.

În cauza Letellier contra Franței Curtea a arătat că prin gravitatea lor deosebită și prin reacția publicului la săvârșirea lor anumite infracțiuni pot să suscite o tulburare socială de natură să justifice o detenție provizorie cel puțin o perioadă de timp. În baza art. 11 și 20 din Constituția României dispozițiile CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului sunt direct aplicabile în sistemul român de drept având forță constituțională și supralegislativă. Astfel, cum se poate observa, Curtea Europeană a drepturilor Omului apreciază că simpla existență a unor motive plauzibile că o persoană a comis o infracțiune justifică luarea măsurii arestării preventive față de aceasta. În plus față de această condiție (care este echivalentă cu cerința existenței probelor sau indiciilor temeinice privind săvârșirea unei fapte penale cerută de art. 143 al. 1 C.p.p.) în dreptul românesc se cer întrunite condiții suplimentare, mai precis în cazul prevăzut de art. 148 lit. f C.p.p. necesitatea ca lăsarea în libertate a inculpatului să prezinte un pericol concret pentru ordinea publică și un quantum minim al pedepsei prevăzute pentru infracțiunea vizată. Prin urmare Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile reglementate în dreptul procesuale penal român pentru a se dispune luarea măsurii arestării preventive a inculpaților și cu atât mai mult, exigențele Convenției Europene a Drepturilor Omului, astfel cum se desprinde din practica CEDO.

Față de natura, gravitatea presupusei activității infracționale a inculpaților, modul și mijloacele de comitere a faptei, inculpatul R. P. folosindu-se de calitatea de avocat pentru a influența obținerea unei soluții favorabile pentru inculpatul G. D., beneficiarul cumpărării de influență, în alte condiții decât cele legal permise de lege, precum și puternica rezonanță socială negativă a acestor fapte, determinată de crearea în rândul membrilor colectivității a unui sentiment de insecuritate socială, care reclamă intervenția energică a organelor abilitate, inclusiv prin plasarea persoanei care a comis fapta ilicită, cel puțin pentru o anumită perioadă de timp, în stare de prevenție, îndreptătesc convingerea că buna desfășurare a procesului penal și realizarea eficientă a scopurilor acestuia pot fi garantate numai prin luarea față de inculpați a măsurii arestării preventive, iar nu prin cercetarea acestora în libertate.

Infracțiunile de corupție în general, precum și cele comise împotriva bunei înfăptuiri a justiției ca în cazul presupusei infracțiuni reținută în sarcina inculpaților sunt apte de a produce o puternică reacție negativă în comunitate, intervenția fermă a organelor judiciare având menirea de a restabili încrederea cetățenilor în actul de justiție, astfel că măsura arestării preventive în aceste situații apare ca fiind oportună și justificată pentru buna desfășurare în continuare a instrucției penale.

Curtea apreciază că există o necesitate reală și de interes public care, în pofida prezumției de nevinovăție, prevalează asupra regulilor privind libertatea individuală și justifică o detenție provizorie a inculpaților.

Celelalte elemente în circumstanțiere aduse în atenție de către inculpați și problemele familiale, prin ele însele, nu pot conduce implicit la aprecierea inexistenței sau a unui grad minim al pericolului concret pe care aceștia îl prezintă pentru ordinea publică.

Pentru aceleași considerente, Curtea apreciază că în acest stadiu procesual nu este oportună luarea față de inculpați a măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau țara, prev. de art. 145, 145¹ Cod procedură penală .

Față de cele arătate, Curtea urmează a admite propunerea de arestare preventivă formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava și, în temeiul art. 136 rap. la art. 143, art. 148 al. 1 lit. f și art. 149¹ Cod procedură penală, va dispune arestarea preventivă a inculpaților R. P. și G. D., pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 6¹ (1) din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de **29 zile**, începând cu data de **13 septembrie 2013** și până la data de **11 octombrie 2013, inclusiv**, și emiterea de urgență a mandatului de arestare preventivă ce va fi înmănat sub semnătură acestora.

În temeiul art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia, din care suma de 100 de lei, reprezentând onorariul avocatului desemnat din oficiu pentru inculpatul G. D., se va avansa din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Suceava.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

DISPUNE:

Admite propunerea de arestare preventivă formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Suceava.

În baza art. 136 rap. la art. 143, art. 148 al. 1 lit. f și art. 149¹ Cod procedură penală, dispune arestarea preventivă a inculpaților: R. P. - fiul lui L. și A., născut la data de . în mun. S., cu același domiciliu str. G. U., nr. , Bl. , Scara , etaj , apartament , jud. S., studii superioare, avocat, căsătorit, doi copii minori, stagiul militar satisfăcut, CNP ., fără antecedente penale și G. D. - fiul lui H. și N., născut la data de . în com. A., jud. S., cu același domiciliu sat A., com. A. , jud. S., nr. , căsătorit, un copil minor, CNP ., fără antecedente penale, cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 6¹ (1) din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de **29 zile**, începând cu data de **13 septembrie 2013** și până la data de **11 octombrie 2013, inclusiv**.

Dispune emiterea de urgență a mandatelor de arestare preventivă pe numele inculpaților.

În baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului, din care suma de 100 de lei, reprezentând onorariul avocatului desemnat din oficiu pentru inculpatul G. D., se va avansa din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 24 ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 12 septembrie 2013, ora 20,30.

Președinte,

Grefier,

Red. BO
Dact.HVD
2 ex./13.09.2013